

ANNA MULLE TÄHTITAIVAS	2
KULKURIN VALSSI	3
KALLIOLE KUKKULALLE	4
URALIN PIHLAJA	5
MUURARI	6
SATUMAA	8
SININEN UNI	9
OI, NIITÄ AIKOJA	10
VANHOJAPOIKIA VIIKSEKKÄITÄ	11
OLEN SUOMALAINEN	13
PÄIVÄNSÄDE JA MENNINKÄINEN	15
ROMANSSI	16
SUKLAASYDÄN	17
LULU	19
YSTÄVÄN LAULU / MISTÄ TUNNET SÄ YSTÄVÄN	21
LINTU JA LAPSI	22
KULTAINEN NUORUUS	24
REMPALLAAN	25
KÄYN AHON LAITAA	27
ROSVO-ROOPE	29
EMMA	30
HEILI KARJALASTA	31
SATULINNA	32
MAAILMA ON KAUNIS	33
PETTÄVÄLLÄ JÄÄLLÄ	34
MUN SYDÄMENI TÄNNE JÄÄ	34
HÄÄVALSSI	36
SYKSYN SÄVEL	37
PAMELA	38
MYRSKYN JÄLKEEN	39
KUKAAN EI KOSKAAN	41
TINAKENKÄTYTTÖ	42
VIELÄ ON KESÄÄ JÄLJELLÄ	43
PUHELINLANGAT LAULAA	44
SININEN JA VALKOINEN	45
JOS SULL LYSTI ON	46
PEIPON PESÄ	47

ANNA MULLE TÄHTITAIVAS

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään

Anna mulle aamurusko, anna usko elämään

Anna mulle rohkeutta että jaksan huomiseen

Anna edes vähän rakkautta tähän yksinäiseen sydämeen

Miksi taivas on öisin musta, miksi valoa en mä nää

Sydän täynnä on kaipausta, liekki polttaa mun elämää

Sua etsin mä nyt, maailmaan eksynyt

Ohikulkijoilta sua oon kysynyt

Missä oot, tiedä en, siksi kuljen etsien

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään....

Miksi aamuin ei päivä paista, linnut laula ei lauluaan

Päivä päivältä samanlaista, enää pysty en nauramaan

Sydän rinnassa lyö, vaikka vanki oon yön,

sua etsin takaa jo tähtien vyön

Palaisit takaisin, sitä toivon iltaisin

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään...

Anna mulle tähtitaivas, anna valo pimeään...

KULKURIN VALSSI

Linnoissa kreivien häät vietetään on morsiammel kruunattu pää
Siellä viihdyn suo viini ja shamppanja vaan sydän kylmä voi olla kuin jää

Siks mielummin maantiellä tans-sin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin tule kanssani tyttö o-hoi

Linnojen kruunut ne valoa luo ja kristallit kimmaltelee
Ei liikuta kulkuria laisinkaan tuo kun armaansa kans astelee

Hän pistää vain raitilla tans-siks
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin tule kanssani tyttö o-hoi

Tähtinen taivas ja kuutamoyö tienviittana kulkurin on
Jos liiaksi matkalla kiristää vyö niin poikkean taas talohon

Siel laulan, taas laulan ja tans-sin
kun metsien humina se soi
Minä kultaiseen kulkurin valssiin
tule kanssani tyttö o-hoi

Sielt valitsen armaan mä itsellein jota salassa lemmin mä vain
Hän ei itsekään saa tietää lempeäni se on lohtuna kulkiessain

Nyt muistellen häntä mä tans-sin

kun metsien humina se soi

Tule kultaiseen kulkurin valssiin

tule kanssani tyttö o-hoi

Tule kultaiseen kulkurin valssiin tule kanssani tyttö o-hoi!

KALLIOLLE KUKKULALLE

Kalliolle, kukkulalle rakennan minä majani.

Tule, tule tyttö nuori jakamaan se mun kanssani.

Jollen minä sinua saa, niin lähden täältä kauas pois,

muille maille vierahille, etten sua nähdä vois.

Kalliolle, kukkulalle rakennan minä majani.

Tule, tule tyttö nuori jakamaan se mun kanssani.

Jollen minä sinua saa, niin lähden täältä kauas pois,

muille maille vierahille, etten sua nähdä vois.

URALIN PIHLAJA

Illan tuuli soittaa jo latvaa pihlajan
Kaupungilta kuulen nyt valssin niin kaihoisan
Pihlajasta se kertoo, on tuttu tarina sen
Muistan Uralin rinteillä valkolatvuksen

Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla auringon
Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on
Loisti pihlajan huntu tuo alla auringon

Kauas tuonne jääneen nyt tiedän pihlajan
Kauas kulki tieni, jäi hän jota rakastan
Syksyn punaiset marjat kuin kyynel pihlajan on
Itkin pihlajan lailla on sydän onneton

Niin kuin seppelepäinen vain nuori morsian on....

Kenties kerran soittaa taas tuuli lauhemmin
Kaupunkien pauhu jää taakse viimeinkin
Missä pihlaja kukkii, taas armaan nähdä mä saan
Luonto puhkeaa kukkaansa jälleen kauneimpaan

Silloin seppelepäinen taas nuori morsian on...

MUURARI

Kevät toi, kevät toi muurarin

Kevät toi, kevät toi maalarin

Kevät toi rakennuksille hanslankarin Ja rannoille hampparin

Niin paljon minä kärsinyt olen Monta kyyneltä vuodattanut

Niin montaa minä lempinyt olen Mutta yhtä vain rakastanut

Niin montaa minä lempinyt olen Mutta yhtä vain rakastanut

Kesällä töitä teki muurari

Kesällä töitä teki maalari

Kesällä töitä teki hanslankari Ja rannoilla hamppari

Kuin veitsi minun rintaani viilsi Sinun katseesi viimeinen

Se oli niin kylmä, niin ylpee Niin viekas ja petollinen

Se oli niin kylmä, niin ylpee Niin viekas ja petollinen

Syksy vei, syksy vei muurarin

Syksy vei, syksy vei maalarin

Syksy vei rakennuksilta hanslankarin Ja rannoilta hampparin

Oi, miksi minä tummana synnyin Miks en syntynyt vaaleana

Minun armaani ei lemmi tummaa Hän lempii vain vaaleata

Minun armaani ei lemmi tummaa Hän lempii vain vaaleata

Talvella nälkää näki muurari

Talvella nälkää näki maalari

Talvella nälkää näki hanslankari Lihoi linnassa hamppari

Niin paljon minä kärsinyt olen Monta kyyneltä vuodattanut

Niin montaa minä lempinyt olen Mutta yhtä vain rakastanut

Niin montaa minä lempinyt olen Mutta yhtä vain rakastanut

SATUMAA

Aavan meren tuolla puolen jossakin on maa,
missä onnen kaukorantaan laine liplattaa.

Missä kukat kauneimmat luo aina loistettaan,
siellä huolet huomisen voi jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi lentää, vanki olen maan.
Vain aatoksen mi kauas entää sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne missä siintää satumaa,
sinne missä oma armain mua odottaa.
lennä laulu sinne lailla linnun liitävän.
kerro että aatoksissain on vain yksin hän.

Oi jospa kerran sinne Satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois,
vaan siivetönnä en voi lentää, vanki olen maan.
Vain aatoksen mi kauas entää sinne käydä saan.

SININEN UNI

Joka ilta kun lamppu sammuu ja saapuu oikea yö,
niin Nukku-Matti nou-see ja ovehen hiljaa lyö.
On sillä uniset tos-sut ja niillä se sipsuttaa,
se hiipii ovesta si-sään ja hyppää kaapin taa.

Ja sillä on uninen lakki ja sininen uninen vyö,
ja unista jäätelön palaa se pienillä hampailla syö.
Ja sillä on sininen auto, ja se auto hyrrää näin:
surrur, surrur ja lähtee unen sinistä maata päin.

Ja pieni sateenvarjo on aivan kallellaan,
ja sinistä unien kirjaa se kantaa kainalossaan.
Ja unien sinimaahan se lapset autolla vie:
Surrur, surrur ja sinne on sininen, uninen tie.

Ja siellä on kultainen metsä ja metsässä kultainen puu
ja unien sinilintu ja linnulla kultainen suu.
Ja se unien sinilintu, se lapsia tuudittaa.
Se laulaa unisen laulun, lala lallala lallalla

OI, NIITÄ AIKOJA

Se majatalo mieleen usein palaa Jossa istuin illat hämärät
Ei tarvinnut siellä juoda salaa Siel kaikki keskenään ol' ystävät

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja Ne tahtoisin niin elää uudelleen
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden Ne tahtoisin niin elää uudelleen

Vuodet on nyt vierineet vain ohi Pilvilinna pois on kulkenut
Talon eessä vain on tyhjä tori Menneisyys sen on nyt sulkenut

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja Ne tahtoisin niin elää uudelleen
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden, Ne tahtoisin niin elää uudelleen
La la la laa la la, La la la laa la la La la la laa la laa la lala laa

Peilistä nyt näen kuvan oman Ystävät on kaikki poistuneet
Muiston heistä näen kovin soman Lohduttaa vain mua voi kyöneleet

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja Ne tahtoisin niin elää uudelleen
Tuo aika rakkauden, tuo aika nuoruuden Ne tahtoisin niin elää uudelleen
La la la laa la la, La la la laa la la La la la laa la laa la lala laa

Joskus kuulen naurut niin kuin silloin Vierellä nuo ajat ihanat
Nyt majatalon eessä seison yksin Menneet on nyt pois ne unelmat

Oi niitä aikoja, oi niitä aikoja Ne tahtoisin niin elää uudelleen

VANHOJAPOIKIA VEEKSEKÄITÄ

Saimaan saaressa pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.
Huuliharppuaan soittaa ja norppa,
nousee pinnalle pärskähtäen.
Aallon alla se suunnisti soittajan luo,
sille tuttua tutumpi on sävel tuo.
Laulu kertoo näin mitä on yksin kun jää,
hyvin hylje sen ymmärtää.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.
Vanhojapoikia vEEKSEKÄITÄ
mies sekä hylje kumpikin on.

Saimaan saaressa pikkuinen torppa,
sinne elämän toveri tahtonut ei.
Yksin Nestori jäi kuten norppa,
myös sen kumppanin kohtalo vei.
Suuri Saimaa, mut' sata on hylkeitä vaan,
kohta jäljellä ei ehkä ainuttakaan.
Huuliharppua soittelee Miikkulainen,
yksi ymmärtää kaipuun sen.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.

Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

Saimaan saaressa pikkuinen torppa,
istuu portailla Nestori Miikkulainen.

Lepokivellään iäkäs norppa,
katsoo ystävää ymmärtäen.

Suuri Saimaa, mut' naista sen rannoilta vaan
ei näin tuuliseen saareen saa asettumaan.

Kuten norpan, on määrä myös Miikkulaisen,
olla sukunsa viimeinen.

Tanssittu koskaan ei Nestorin häitä,
maailma houkutti pois morsion.

Vanhojapoikia viiksekkäitä
mies sekä hylje kumpikin on.

OLEN SUOMALAINEN

On Pohjantähden alla, tää koti mulla mainen

Mä elämästä laulan, olen suomalainen

Oi jospa tietäisivät maailmalla,

nyt mitä voikaan olla taivaan alla!

On täällä kansa, jonka kyyneleistä
aikaan saisi aika monta valtamerä.

On täällä monta yksinäistä,
mutta niin paljon kiellettyä rakkautta,

nyt ettei siitä riitä kertojaksi taulut

eikä ikävoivät lemmenlaulut.

On täällä elämä raskasta työtä,

ja siinä harvemmin on onni myötä

sen tietää vain... yksin suomalainen!

On Pohjantähden alla, tää koti mulla mainen

Mä elämästä laulan, sillä oonhan suomalainen!

Mä rakkaudesta laulan, on siinä mies ja nainen,

Pohjantähden alla, elää suomalainen.

On tässä maassa itsepäinen kansa:

ystävät jos pitää toisistansa,

ei siinä erottaa muu silloin voi

kuin yksin kuolema ja virkavalta vain.

Me käymme vastamäkeen sielu surren,

mut sitä nousemme hammasta purren.

Me mutkan jälkeen käymme mutkaan nähdäksemme,

ettei kannattanutkaan.

On täällä elämä raskasta työtä,

ja siinä harvemmin on onni myötä

sen tietää vain... yksin suomalainen!

On Pohjantähden alla, tää koti mulla mainen

Mä elämästä laulan, sillä oonhan suomalainen!

Mä rakkaudesta laulan, on siinä mies ja nainen,

Pohjantähden alla, elää suomalainen.

Mä rakkaudesta laulan, on siinä mies ja nainen,

Pohjantähden alla, elää suomalainen.

PÄIVÄNSÄDE JA MENNINKÄINEN

Aurinko kun päätti retken Siskoistaan jäi jälkeen hetken

Päivänsäde viimeinen

Hämärä jo mailleen hiipi , Päivänsäde kultasiipi

Aikoi juuri lentää eestä sen

Kun menninkäisen pienen näki vastaan tulevan;

Se juuri oli noussut luolastaan

Kas menninkäinen ennen päivän laskua ei voi

Milloinkaan elää päällä maan

Katselivat toisiansa

Menninkäinen rinnassansa Tunsi kummaa leiskuntaa

Sanoi: poltat silmiäni Mut en ole eläissäni

Nähnyt mitään yhtä ihanaa!

Ei haittaa vaikka loisteesi mun sokeaksi saa

On pimeässä helppo taivaltaa

Jää luokseni, niin kotiluolaan näytän sulle tien

Ja sinut armaakseni vien!

Säde vastas: peikko kulta Pimeys vie hengen multa

Enkä toivo kuolemaa

Pois mun täytyy heti mennä, Ellen kohta valoon lennä

Niin en hetkeäkään elää saa

Niin lähti kaunis Päivänsäde mutta vieläkin
Kun Menninkäinen yksin tallustaa
Hän miettii, miksi toinen täällä valon lapsi on
Ja toinen yötä rakastaa

ROMANSSI

Sua vain yli kaiken mä rakastan, sinä taivaani päällä maan
Minä maiset murheeni unohdan, sinisilmiis kun katsoa saan.
Minä maiset murheeni unohdan, sinisilmiis kun katsoa saan.

Ylin riemuni oot, mitä toivoisin, sä kun istut mun rinnallain.
Olet kaikkeni, aarteeni kallehin, olet onneni, unelmain.
Oi sallithan että mä suutelen, sinisilmiäs armahain.
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain.

Ylin riemuni oot, mitä toivoisin, sä kun istut mun rinnallain.
Olet kaikkeni, aarteeni kallehin, olet onneni, unelmain.
Oi sallithan että mä suutelen, sinisilmiäs armahain.
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain
Mä jos kauas sun luotasi joutunen, kuvas seuraa mun matkallain.

SUKLAASYDÄN

Bumtsibum, bumtsibumbum Bumtsibum, bumtsibumbum

Kun nuoren miehen ujoimman
Näin pöydässä pienen kahvilan,
Niin syystä jota tiedä en,
Sain hältä suklaasydämen.

Suklaasydän, tinakuoret, aina murtuu sulaen
Niitä tarjoo miehet nuoret, aitoja vain saa mä en
Bumtsibum, bumtsibumbum Bumtsibum, bumtsibumbum

Hän ulkona mua kuljettaa
Ja ostaa minkä irti saa,
Mut pohjimmiltaan, kuka ties,
On hänkin oikein kelpo mies.

Suklaasydän sisällensä kätkee halvan sormuksen
Kerron hänen isällensä, aitoa jos saa mä en

Bumtsibum, bumtsibumbum Bumtsibum, bumtsibumbum

Hän silmiin kyllä katsoo mua

Ja joskus saattaa innostua,

Mut jäljennös on arvoton,

Jos suklaata vain sydän on.

Suklaasydän, kaunis päältä, tuskin paljon lohduttaa

Suudelmakin tuntuu jäältä, aitoja kun en mä saa

Bumtsibum, bumtsibumbum Bumtsibum, bumtsibumbum

Kun aikamme näin kuljettiin,

Jo vihdoinkin viimein kävi niin,

Hän että antoi rakkauden

Ja sormuksen ja sydämen.

Suklaasydän, tinakuoret nyt jo murtui sulaen

Niitä tarjoo miehet nuoret, aitoja vain saanut en

Bumtsibum, bumtsibumbum Bumtsibum, bumtsibumbum

LULU

Lululla oli kolme mieltä, Lululla oli kolme mieltä
ja yksi niistä valtasi hänet iltaisin
Hän illalla kohtasi rappiomiehet, illalla kohtasi rappiomiehet
myrkyistä kuiskien, rumuutta palvoen

Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja
Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja

Päivällä oli toinen mieli, kun töihin kiiruhti hoitaja pieni
ei kiinnosta paljoa työt, silti ilmeet ylpeän
Normiriemu valtasi heidät, normiriemu valtasi heidät
kahvihuoneen kalpeat sairaanhoitajat

Muuten hän oli niin kuin yksi heistä vain
hän rokkia rakastaa ja koukussa kiemurtaa
Muuten hän oli niin kuin yksi heistä vain
hän rokkia rakastaa ja himmeitä valoja

Lululla oli kolmas mieli, asematunnelin ovenpieli
houkutti häntä ja viivytti kaipuun kuolemaa
Asiaton oleskelu asemilla, heikkojen siitä on hyvä olla
lähdön läheisyydestä he turvaa saa

Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja lähdön tunnelmaa
Muuten hän oli niin kuin yksi meistä vain
hän rokkia rakastaa ja öisiä katuja

YSTÄVÄN LAULU / MISTÄ TUNNET SÄ YSTÄVÄN

Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna meren se selvittää
kuka viereesi jää
Ja jos silloin kun myrsky soi
vain sun kumppanis vaikeroi
vene lähimpään rantaan vie
jäähköön pois mikä lie

Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
anna tunturin selvittää
kuka viereesi jää
Kun on kaukana kaikki muut
ja kun päättyvät pitkospuut
kuka rinnallas ruikuttaa
takaisin mennä saa

Mistä tunnet sä ystävän
onko oikea sulle hän
ajat ankeimmat selvittää
kuka viereesi jää

Kun on sinulla vaikeaa
ja kun tarvitset auttajaa
silloin ystävyys punnitaan
menee muut menojaan

Siitä tunnet sä ystävän
kun on vierelläs vielä hän
turhat tuttavat silloin ois
hävinneet pian pois

LINTU JA LAPSI

Lapsella vain voi silmät niin loistaa
Lintuja kun hän katsella saa
Haaveita vain se vapauden toistaa
Lintuset nuo ja kaunis maa

Kauniina niin nään aalloilla laivan
Tuuli kun vain on ystävä sen
Alta se pois käy huolten ja vaivan
Laulu sen on niin valkoinen

Valkoinen niin on syntymä laulun
Rakkaus vain kun äiti on sen

Valkoinen niin on kangaskin taulun

Maalata voit sä auringon

Aurinko saa taas elämän kukkaan

Kasvoista nään sen ystävien

Aurinko saa ei painua hukkaan

Kehto kun on se rakkauden

Laulaa niin saat Lentää taivaat

Laulaa myös saan Maahan jään vaan

Ei mua voi nyt siivet pois kantaa

Lapsi mä oon ja pienin vain maan

Mulle sä voit näin toivoa antaa

Murheeseen mun nyt mustimpaan

Musta on yö nyt ihmisten mielen

Kurjuutta pois ei sodilla saa

Muistaa jos voit sä rakkauden kielen

Lintujen ois ja lasten maa

Laulaa niin saat Lentää taivaat

Laulaa myös saan Maahan jään vaan (X2)

KULTAINEN NUORUUS

Lapsena tuntenut murheita en
riemuja vain kohdata sain
Siksi kai aika tuo onnellinen
säilyykin muistelmissain

Ei kultainen nuoruus jää unholaan
vaan muistoissain jälleen sen luoksein saan

Päivinä nuoruuden onnellisen
kohdata sain rakkahimpain
Hetkeä tuota mä unhoita en
muistoissain säilyy se ain

Ei kultainen nuoruus jää unholaan
vaan muistoissain jälleen sen luoksein saan

Ei kultainen nuoruus jää unholaan
vaan muistoissain jälleen sen luoksein saan

REMPALLAAN

Poika kävi polkua pientä ja kaitaa,
ja ilta oli ihanasti rempallaan.

Aurinko torkkui jo untansa saita,
ja silmäänsä iski, että terve vaan.

Poika oli nuori ja vahvanlainen,
mökissä tyttö, tyttö niin sinisilmä,
lehmä ja kukko ja porsaskin vielä,
vaan kaikki niin ihanasti rempallaan.

Poika kävi peltoa, sarkojen laita
ja kaikki oli ihanasti rempallaan.
Portti piti pystyssä harmaata aita
ja silmäänsä iski, että terve vaan.

Räystähällä nukkui jo tuuliviiri,
ikkuna katsoi niin vaiti ja vakavana,
kaste oli aitan sen porraspuulla
ja ovi oli ihanasti rempallaan.

Sydän sykki rinnassa polttaen paitaa
ja yö oli ihanasti rempallaan.
Kuka sitä kaikkea kertoa taitaa
ja aitta sanoi hiljaa, että terve vaan.

Mökki oli pieni ja köyhänlainen,
vaarilla tyttö, tyttö niin sinisilmä.
Poika oli nuori kuin markkinavarsa
ja pojan sydän ihanasti rempallaan

KÄYN AHON LAITAA

Järjestelmä tarpeeksi on mua lypsänyt.
Luulen, että aika alkaa olla kypsä nyt.
Tulkaa viekää sitten vaikka tuhkat pesäsätä,
Mut' minä nautin kesästä.

Käyn ahon laitaa Minä ilman paitaa.
Ei estä kukaan kun matkaa teen.
Vain suvituulen Minä kutsun kuulen.
Se ottaa mukaan mun uudelleen.

Viranomaiset saa mua turhaan etsiä.
Vielä riittää sentään jonkin verran metsiä.
Enkä välitä mä kuulla yhtään uutista
Sen raatikaisen tuutista.

Käyn ahon laitaa...

Elämä tää on vain sattumalta saatua,
Mutta stressin uhrina ois synty kaatua.
Hetkeäkään heiluisi en täällä hengissä
Mä kiiltonahkakengissä.

Käyn ahon laitaa...

Siellä missä käki vielä kehtaa kukkua,
Siellä sammalvuoteella on hyvä nukkua.
Kahila ei laula, eikä höyry selosta.
Mä nautin hiljaiselosta.

Käyn ahon laitaa..

Hiljaa vaeltaen tahdon sinne ehtiä
Missä ilmesty ei joutavia lehtiä.
Hoitakaa te uskolliset hyvin sorvia.
Jo näkyy hiirenkorvia.

Käyn ahon laitaa...

ROSVO-ROOPE

Jos täytätte mun lasini niin tahdon kertoa
Surullisen tarinan joll' ei oo vertoa
Se on laulu merirosvosta Roope nimeltään
Hän sydämiä särki missä joutui kiertämään.

Hän kaunis oli kasvoiltaan ja nuori iältään
ja opetuksen saanut oli omalta isältään
Vaan tyttö jota lempi , hän oli petturi
Ja siksi tuli Roopesta nyt julma ryöväri.

Viel' Itämeren rannikot ne Roopen muistavat
Ja naiset Pietarinkin vielä päätään puistavat
Ja Suomenlahden kaupungit tuns' Roope ryövärin
Ja suuri oli pelko vielä Kokkolassakin.

Ei neito Viron rannikon unhoita milloinkaan
kun Rosvo-Roopen kanssa hän joutuin kapakkaan
He söivät mitä saivat ja joivat tuutingin
ja tyttö poltti sydämens' , mut Roope sikarin.

Ei tiennyt impi Oolannin kuink' oli laitansa
kun Rosvo-Roope pestäväks vei hälle paitansa
Yks nappi oli irti, hän ompeli sen kiin
ja samalla hän ompeli myös sydämensä siin.

Sai Roope viimein palkkansa hän on nyt Suomessa
Ja jossain jokivarressa lie lossivahtina
Hän lesken eessä nöyrtyi ja joutui naimisiin.
Ja sillä lailla Rosvo-roope hiljaa hirtettiin.

EMMA

Oi muistatkos, Emma, sen kuutamo-illan,
kun yhdessä tansseista palattiin?
Sinä sanasi annoit, ja valasi vannot, ja lupasit olla mun omani.

‘Oi Emma, Emma, oi Emma Emma, ja lupasit olla mun omani.

Sinä sanoit vielä senkin että "painappas pääsi
vasten mun palavaa rintaani!"
Sinä omistit minut, minä omistin sinut, ja tahdoimme lempiä alati.

Oi Emma, Emma

Minä uskoin ja vannoin, ja sormukseni annoin, ja lupasin olla sun omasi.
Sinä valasi taitoit, ja lahjastani laitoit vain heiluvat renkahat korvisi.
Oi Emma, Emma ...

HEILI KARJALASTA

Kauas maailmaan läksin kulkemaan, kuljin niin iloisna ja huoletonna vaan.

Jouduin Karjalaan kuinkas sattuikaan Lemmenpiston sydämeeni sain,

Hei Karjalasta heilin minä löysin, löysin heilin pienen herttaisen.

Hän kohta minut sitoi lemmenköysin, sitoi hurmahan ijaiseen,

Tunne outo rinnassani, on kuin paino povellani ja kuitenkin niin onnellinen oon

Hei, Karjalasta heilin minä löysin, vaivuin hurmahan ijaisehen

Vaan en saanutkaan tuonne onnelaan jäädä täytyi jälleen rientää kauas pois.

Mutta rinnassain, yks on aatos vain Jospa Karjalaan taas päästä vois.

Hei Karjalasta heilin minä löysin....

Ja mä tiedän sen immyt armainen, oottaa siellä Karjalan mailla ystävää

jok´ei konsanaan luovu aarteestaan, vaan sen sydämessään säilyttää

Hei Karjalasta heilin minä löysin,

SATULINNA

Sano että sä kaipaat Luokse mun takaisin
Sano että sä tahdot Olla kuin ennenkin
Sano että sä tiedät Kaksi meitä vain on
Jotka kohtaamaan johti Kerran tie kohtalon

Sano että yhä ainoa olen sun Sano että yksin olla sä tahdot mun
Silloin satulinna kaukomaan Meille kuuluis kokonaan
Sinulle mä aarteeni antaisin Jonka vuoksi kärsin ja taistelin
Sinulle mä antaisin sydämen Jos sä otat sen

Sano että sä kaipaat Tuota iltaa myös näin
Kun sä rintasi painoit Vasten mun sydäntäin
Sano että sä uskot Meidät kohtalon tie
Niinkuin kerran se johti Vielä yhteen näin vie

Sano että yhä ainoa olen sun....

Sano että yhä ainoa olen sun....

Sano että yhä ainoa olen sun....jos sä otat sen.
Sinulle mä antaisin sydämen Jos sä otat sen

MAAILMA ON KAUNIS

Maailma on kaunis ja hyvä elää sille, jolla on aikaa ja tilaa unelmille,
ja mielen vapaus, ja mielen vapaus.

On vapautta kuunnella metsän huminoita,
kun aamuinen aurinko kultaa kallioita,
ja elää elämäänsä, ja elää elämäänsä.

On vapautta valvoa kesäisiä öitä,
ja katsella hiljaisen haavan värinöitä,
ja elää elämäänsä, ja elää elämäänsä.

Maailma on kaunis ja hyvä elää sille....

On vapautta istua iltaa yksinänsä,
ja tuntea, tutkia omaa sisintänsä,
ja elää elämäänsä, ja elää elämäänsä.

On vapautta vaistota viesti suuremmasta,
ja olla kuin kaikuna aina jatkuvasta,
ja elää elämäänsä, ja elää elämäänsä.

Maailma on kaunis ja hyvä elää sille....

PETTÄVÄLLÄ JÄÄLLÄ

Vanhan sillan luona taas poika rinnan tyttölästä virran tahtoo ylittää.
Koskeen kuohuvaan he varoo katsomasta. Edelleen he käsissään
pitää toisen kättä, tahtoo empimättä heikkoutta toisen ymmärtää
Empimättä tahtoo virran ylittää

Matkallaan, he suojan saa pienistä hetkistä toisiaan vasten.
Korkeuteen huokailee: Varjele tiet tämän maan orpolasten,
kun ilta viilenee.

Luvanneet on rakastaa he täällä toinen toistaan, vaikka polku pimeyteen
joskus kuljettaa. Silti vielä loistaa usko tiehen yhteiseen.
Riittäisikö täällä, pettävällä jäällä yksi jonka kanssa, ei yksinäinen oo?
Riittääkö se täällä, pettävällä jäällä?

Matkallaan he suojan saa...

Matkallaan he suojan saa....

(VÄLISOITTO)

Riittäisikö täällä, pettävällä jäällä yksi jonka kanssa ei yksinäinen oo?
Riittääkö se täällä, pettävällä jäällä?

Matkallaan he suojan saa...

Matkallaan he suojan saa...

MUN SYDÄMENI TÄNNE JÄÄ

Mun sydämeni tänne jää, kun aika on mun mennä pois.

Syystuuli vaan soi lauluaan, kuin kaiken tietää vois.

Mun sydämeni tänne jää aina asuinpaikalleen,

vaik' itse saan vain viivähtää kesäiltaan viimeiseen.

Kun mennyt oon, niin kuulet vain kuiskeen rantamainingin.

Jos uskot enemmän kuin luulet, siinä sua tervehdin.

Sä kevään näät taas kerran, ja kuulet laulut lintujen.

Jos herkistyt ees hetken verran, silloin ymmärrät sen.

Mun sydämeni tänne jää, se lähelläsi aina on.

Sen tavoitat, jos haluat, vaik' maa ois lauluton.

Mun sydämeni tänne jää aina asuinpaikalleen

Vaik' itse saan vain viivähtää kesäiltaan viimeiseen.

Sä kevään näät taas kerran, ja kuulet laulut lintujen.

Jos herkistyt ees hetken verran, silloin ymmärrät sen.

Mun sydämeni tänne jää, se lähelläsi aina on.

Sen tavoitat, jos haluat, vaik' maa ois lauluton.

Mun sydämeni tänne jää aina asuinpaikalleen

Vaik' itse saan vain viivähtää kesäiltaan viimeiseen.

HÄÄVALSSI

Nyt valssi soi ja kahden oomme maailmassa Mulle ainaiseks' jäät
Saan vihdoinkin häävalssiin rakkaimman johtaa Nyt meillä on häät

Kuin tähti, kukka kaunis olet rakkaimpani Päivä loistetaan luo
Kun sun onni lahjanaan nyt suo Suurimman riemun se tuo

Kun päivä loisti, heilimöitsi viljapellot Silloin kohtasin sun
Toit talvenkin tuiskuihin lämmön ja tiesin: Oot aina sä mun

Jäi talvi, yöt jo valkoisiksi taasen kävi Tuomi kukkiaa loi
Niin pian meille rakkaimpani nyt Sunnuntain hääkellot soi

(VÄLISOITTO)

Hääpäivä koitti - kunnahatkin riemuitsevat Meille kaunis on maa
Ken häävalssin pyörteisiin rakkaansa johtaa Hän onnensa saa

Jää onni meille - ainaiseksi vierahaksi Päivän kimmellys jää
On maa meille autereinen niin: Polkumme vie tähtösiin

SYKSYN SÄVEL

Katu täytyy askelista elämä on kuolemista
pane käsi käteen ollaan hiljaa
pyydä minut aamuteelle anna vettä kuihtuneelle
nyt on elokuu ja minä olen viljaa

En ilosta itke en surusta itke, jos itken
niin itken muuten vaan
ja muualla oon, ennen kuin huomatakaan
Häntä rakastin paljon
sua rakastan joskus enemmän
ole mulle vähän aikaa hän

Ota minut sinun uniin, vaikka nousen toisiin juniin
nyt on lokakuu ja minusta näkee sen
Kun tulen kiinni sinuun, jumalatkin uskoo minuun
vaikka itse aina usko en

En ilosta itke en surusta itke, jos itken
niin itken muuten vaan
ja muualla oon, ennen kuin huomatakaan
Häntä rakastin paljon
sua rakastan ehkä enemmän
ole mulle vähän aikaa hän

PAMELA

Nii on viimeinki tullu taas perjantai-ilta On mopedin sarvessa mallasta

Römppäsen Veikko sano:

Kuuleppa, Hilda, mänen Ryynäseen kahtomaan Dallasta

Ryynäsen Topilla on väri-tv uus Eipä uskoesi sitäkään nahjusta

Mut Ryynäsen Topihan on kuuluisuus Se on suanunna sen jostakin lahjusta

Sinut näen kuvaruuvussa Ryynäsen Sua mielestäin koskaan pois saa mä en

Sinun muhkeita muotojas muistelen Pörsäjärvellä tiällä kun uistelen

Pam-pam-pam-pam Pamela Ae ku sinä oot sittä ihana

Pam-pam-pam-pam Pamela Pam-pam Pamela

Mut kyllä erräetten elämä on toesenlaesta Tulloo hirveesti rahhoo öljystä

Kyllä sieltä löytyy jos jonkinlaesta naesta Sen virnuilevan vilttihatun völjystä

Ryynäsen tuvassa on yksmielisyys Että semmonen sonni pitäs salavoo

Pitäs Jiiärrän säelyttee immeisyys Vaekka Dallasin akat sitä palavoo

Mulle Lusi on liian pikkunen Viskin perrään on liikoo Sue Ellen

Sinun muhkeita muotojas muistelen pörsäjärvellä tiällä kun uistelen

Pam-pam-pam-pam Pamela...

Piäsit miniäks talloon niin rikkaaseen Appiukkos on hukkunna suohon
Tiällä heittelen löylyä kiukaaseen Oe armain jos istusit tuohon
Vaekka mammonoo paljon en tarjota voes Muuten yhteen voetas myö sopia
Vielä mopedin tarakalla tilloo oes Jos sulla ei oes sitä Popia

Pam-pam-pam-pam Pamela Ae ku sinä oot siittä ihana
Pam-pam-pam-pam Pamela Pam-pam Pamela

Pam-pam-pam-pam Pamela Ae ku sinä oot siittä ihana
Pam-pam-pam-pam Pamela Pam-pam Pamela

MYRSKYN JÄLKEEN

Luotsaan laivaa päällä rauhattoman veen
Päivän uuden jälleen kohtaan myrskyineen
Ja jos satanut on liikaa sydämeen
Kädet nostaen vain uskoo ihmeeseen

Liian kauan omin voimin harhailin
Elin niin kuin mul ois valta kapteenin
Moneen väärään vuonoon purteni mun ui
Kunnes karikolle ylpeys murentui

Myrskyn jälkeen on poutasää Vihdoin oon sen saanut ymmärtää
Nyt sen nään, ei voi yksikään Päättää päivistään, ne määrätään

Myrskyn jälkeen nyt nähdä saan Auringon taas käyvän hehkumaan
Tiedän tän, vielä kerran nään Sateenkaaren pään, ja sinne jään

Nyt sen tajuan, ei jaksa lintukaan
Yksin vaeltaa, se liittää parvessaan
Aidon ystävyiden silta kaarineen
Päivänvalon lailla kantaa sydämeen

Myrskyn jälkeen on poutasää Vihdoin oon sen saanut ymmärtää
Nyt sen nään, ei voi yksikään Päättää päivistään, ne määrätään

Myrskyn jälkeen nyt nähdä saan Auringon taas käyvän hehkumaan
Tiedän tän, vielä kerran nään Sateenkaaren pään, ja sinne jään

Myrskyn jälkeen on poutasää Vihdoin oon sen saanut ymmärtää
Nyt sen nään, ei voi yksikään Päättää päivistään, ne määrätään

KUKAAN EI KOSKAAN

Niin se on, minä taivun voimasta Aaltojen
niin se nyt on Että laituri haaveeksi jää
Suolainen on maku huulilla katkera
Veri suonissa kiehuu, vie minut aaltoihin

Kukaan ei koskaan voi sun paikkaa ottaa
Kukaan ei mun maailmasta tee kauniimpaa
Kukaan ei koskaan voi sun paikkaa ottaa
Kukaan ei mun maailmasta tee kauniimpaa

Tietenkin minä voimani tunnossa pillastuin
Mies kun liikoja luulee Niin laituri haaveeksi jää
Tiedät sen, että rannalle vieläkin rimpuilen
mieli pinnalle pyrkii, jalat painavat aaltoihin

Kukaan ei koskaan voi sun paikkaa ottaa
Kukaan ei mun maailmasta tee kauniimpaa
Kukaan ei koskaan voi sun paikkaa ottaa
Kukaan ei mun maailmasta tee kauniimpaa

Kukaan ei koskaan voi sun paikkaa ottaa
Kukaan ei mun maailmasta tee kauniimpaa
Kukaan ei mun maailmasta tee kauniimpaa

TINAKENKÄTYTTÖ

Hei, ei ei, en sitä salaa, näillä teillä loppuun palaa,
tinakenkäni on sulaa laavaa.

Hän katselee rauhattomana itään, tuo tyttö hentoinen tinakengissään.
Kuuluuko sieltä suunnalta ketään, joka voisi ottaa tytön reppuselkään?
Hän on piirtänyt viestin karttaan, siellä lukee vie minut turvaan.
ehkä hänet on luotu lentämään, ettei sulata tie hänen kenkiään

Hei, ei ei, en sitä salaa, näillä teillä loppuun palaa,
tinakenkäni on sulaa laavaa.

Tule, tule siis ennen aamua et täältä muuten enää löydä mua
kun aurinko nousee on pakko liikkua

Hän muistaa kuinka koulussa naurettiin, kun hän oli toisenlainen kuin kaikki muut.
Ja unissaan hän palaa pulpettiin, ja tinasotilasarmeija tukkii toisten suut
et täällä voi olla sä paikoillaan, muuten tinakenkäsi sulaa
Juokse sinne missä on viileää siellä amor nuolella tähtää

Hei, ei ei, en sitä salaa... ..pakko liikkua.

Tämä tie sut loppuun käyttää sen pinta väreilee
kaikki kangastuksilta näyttää ja ilma syttyy tuleen
pojan tinakenkäisen mistä löytäisit'sä sen, tyttö tinakenkäinen

Hei, ei ei, en....pakko liikkua. (wooo-oo-oo-oo...)

VIELÄ ON KESÄÄ JÄLJELLÄ

Sä etsit vielä tilaisuutta Kaipaat jotain, etsit uutta
On kuin ois kuuma kesä Jo mennyt menojaan
Mutta vielä tulee noita Lämpimiä öitä joita
Sä koko pitkän talven Jaksoit odottaa

Vielä on kesää jäljellä
Vielä tulee kauniita päiviä
Vielä voit löytää ystävän
Vielä tilaisuuden saat

Lämpö sylissään kun kantaa Sen hetken toivot ikuisesti kestävän
Elämä on niin kuin unta Kukkii koko luomakunta
Sydän vain uutta tilaisuutta odottaa

Vielä on kesää jäljellä,
Vielä tulee kauniita päiviä
Vielä voit löytää ystävän
Vielä tilaisuuden saat

PUHELINLANGAT LAULAA

Puhelinlangat laulaa Ja taivaalla loistaa kuu
Maantiellä vihellellen Kun kulkijapoika käy
Puhelinlangat laulaa Ja pilvistä katsoo kuu
Kulkijan taipaleella Ei huolien häivää näy

Heinälatoon yöksi hän majoittuu Ja eväitensä maistelee
Kullastansa siellä hän uneksuu Kun unian hän vetelee
Puhelinlangat laulaa Ja kuutamo kirkas on
Vapaa kuin taivaan lintu On kulkija huoleton

Puhelinlangat laulaa Ja taivaalla loistaa kuu
Maantiellä vihellellen Kun kulkijapoika käy
Puhelinlangat laulaa Ja pilvistä katsoo kuu
Kulkijan taipaleella Ei huolien häivää näy

Tyttö jossain kaukana odottaa Kaipaus rinnassaan
Riemumielellä kulkija vaeltaa Kaunokaista katsomaan
Puhelinlangat laulaa ja taruja kertoilee
Maanteiden romantiikkaa Ne tuulessa soittelee

SININEN JA VALKOINEN

Kotimaa kun taakse jäi Mietin hiljaa mielessäin

Mitä siitä kertoisin, Kysyjille vastaisin.

Kertoisinko köyhyyden? Laudat eessä ovien

tai sen kaiken rikkauden? Kunnes tiesin vastauksen:

Sininen on taivas, Siniset on silmänsä sen.

Siniset on järvet, Sinisyyttä heijastaen.

Valkoinen on hanki, Valkoiset on yöt kesien,

Valkoiset on pilvet, Lampaat nuo taivaan sinisen.

Juuret kasvoi maahan sen, Kylmän sekä routaisen.

Lämmön tunsin kuitenkin, Lujuudessa graniitin.

Hiljaa kuusten kuiske soi, Terveisensä tuuli toi.

Sininen ja valkoinen Värit ovat vapauden!

Sininen on taivas, Siniset on silmänsä sen.

Siniset on järvet, Sinisyyttä heijastaen.

Valkoinen on hanki, Valkoiset on yöt kesien,

Valkoiset on pilvet, Lampaat nuo taivaan sinisen

Sininen on taivas.....

JOS SULL LYSTI ON

Jos sull lysti on, niin kätes yhteen lyö

Jos sull lysti on, niin kätes yhteen lyö

Jos sull lysti on, niin tiedät sen,

ja varmaan myöskin näytät sen.

Jos sull lysti on, niin kätes yhteen lyö.

Jos sull lysti on..

... niin sano: Tottakai!

Jos sull lysti on..

... niin jalkaa tömistä

Jos sull lysti on..

... niin nouse seisomaan.

PEIPON PESÄ

Koivun oksaan korkealle teki peippo pesän,
tirateijaa, tiriteijaa lauloi kaiken kesän.

Muni munat kirjavaiset, niistä pojat kuori.
Siivet somat, untuvaiset emo armas suori.

Kävi siinä vierahissa naapurista rastas.
»Tule kummiks», peippo pyysi, »kernahasti», vastas.

Sitten alkoi laulukoulu, tiri, tiri teijaa.
Lempeästi kesätuuli peipon lasta heijaa.

Eikä lapset, liinahapset henno säikytellä,
että rakkaat riemurinnoin saavat viserrellä.